

Βούρδουλας

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

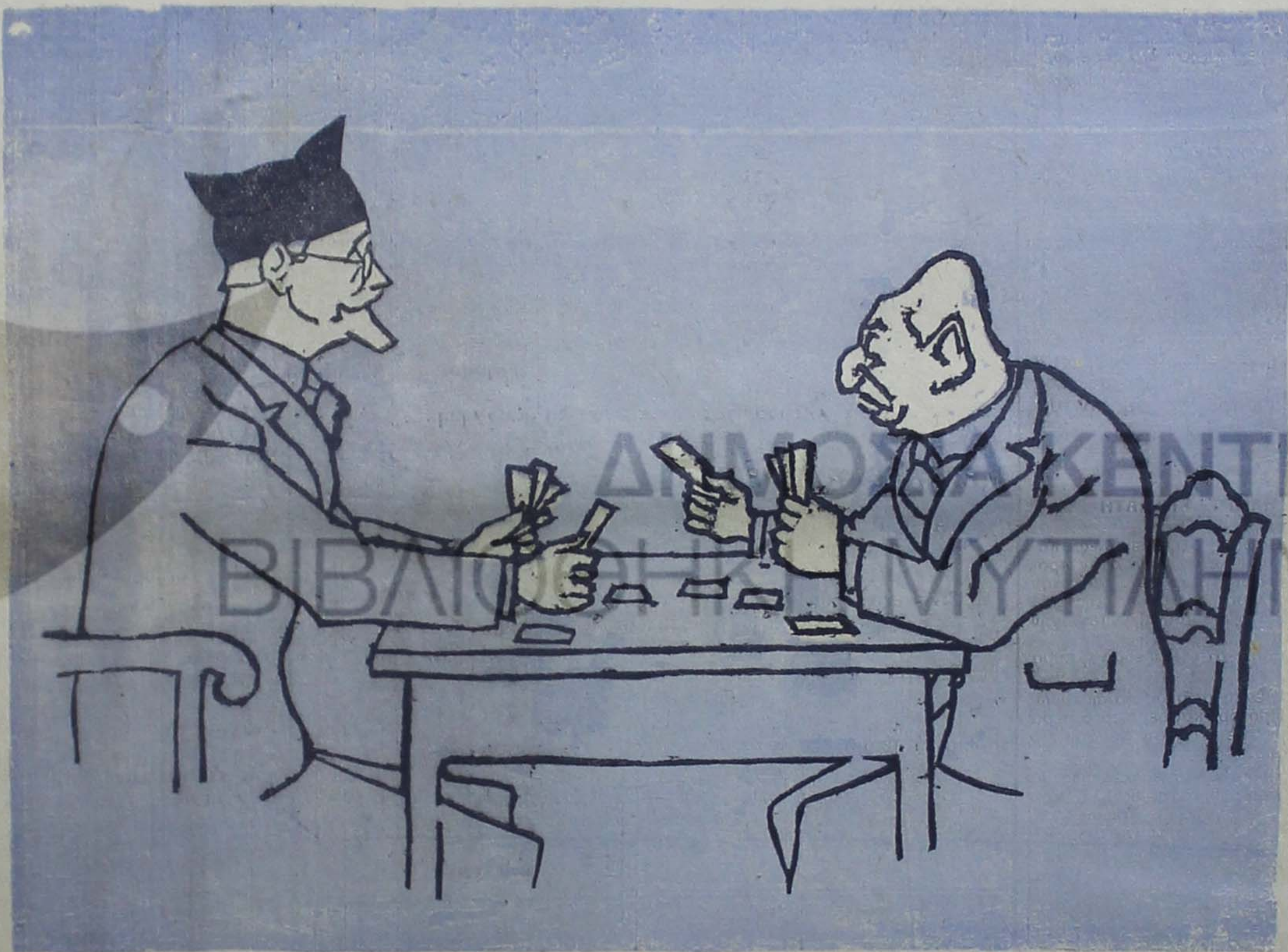

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΤΕΡΠ. Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 21

ΟΙ ΔΥΟ ΠΑΙΚΤΑΙ

ΠΑΝΑΓΗΣ. — 'Αφού σου πήρα όλα τα άτου, γιατί επιμένεις να συνεχίσης το παιχνίδι, κ' όρ Λεφτέρη;
BENIZELΟΣ. — 'Ακου να σου πώ, κ' όρ Παναγή. 'Εγώ, κι' όταν χάνω τα άτου μου, δημιουργώ καινούργια. 'Απόδειξίς, ότι στο τέλος ή παρτίδα μένει πάντα δικιά μου, . . .

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ Κ. Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

Είναι γνωστόν μου φαίνεται εις τό Βουλευτήριον ότι έσχάτως έκαμα ταξίδιον σωτήριον.

Διά να άποφύγωμεν όδυνηράς θυσίας εις μερικά συμφέροντα ύψιστης σημασίας.

'Εκείνη ή βρωμο-Πάουερ τή μύτη της άφήλωσε έσχάτως δέ ώς ξεύρετε πολύ τό παραξήλωσε.

Λοιπόν έσκέφθηκα κ' έγώ κ' ό Πρόεδρος έπίσης πώς στο Λονδίνο έπρεπε να ζητηθ ή λύσις.

Μετά τόν πρόλογον αυτόν σεπτών άκροατήριον ίδου έγώ εισέρχομαι στο θέμα μου τό κύριον

'Εκείνα πού μου είπατε τά είπα ένα, ένα και μάλιστα προσέθεσα και κάτι από μένα

Καμμία λεπτομέρεια σας βεβαιώ δέν άφησα τά δέ άποτελέσματα σας τά έτηλεγράφησα.

Και όπως θα έπεισθητε άπ' τά τηλεγραφήματα εύνοικά έπήγαιναν τά φλέγοντα ζητήματα.

Πλήν παραδόξως κύριοι εις νέαν συνεδρίασιν

διέγνωσα άπρόοπτον τής νόσου ύποτροπίασιν

'Αφού λοιπόν διέγνωσα "Ότι καλά δέν πάμε έπήρα τίς βαλίτζες μου και ξαναήλθα. Νάμαι!...

ΤΙ ΚΟΣΜΟΣ

"Ένα παιδάκι, πού έχασε ξαφνικά τή μαμά του μέσα στο δρόμο, ήρχισε να φωνάζη τόσο πού έμάζεψε κόσμο και κοσμάκη γύρω του.

'Εκείνη τήν στιγμή περνούσε κ' ένα κομψό άνδρόγυνο. Σταμάτησε για μιá στιγμή, κι' ό άνδρας θέλησε να μάθη τί συνέβαινε.

'Εκείνη όμως τόν τραβήξε' άπότομα, λέγοντας:

— Τί σ' ενδιαφέρει έσένα για τά παιδιά του κόσμου! Σκέψου ότι μάς περιμένει ή μαμά, κι' άργήσαμε πολύ.

Ό άνδρας άκολούθησε τή γυναϊκά του χωρίς να πη τίποτα. Μπροστά σε μιá βιτρίνα εκείνη σταμάτησε, και με τίς ώρες άπεθαύμασε κάποιο καπέλλο πούταν εκτεθειμένο στή βιτρίνα' έκανε και αρκετά έξονυχιστική κριτική για τό τσάκισμα προς τό πλάι....

Είχε ξεχάσει ότι τήν περιμένει ή μαμά της κι' ότι άργησε...

Τί κόσμος Θεέ μου, τί κόσμος! "Ένα παιδί δέν άξιζε τόσο, όσο εκείνο τό καπέλλο!....

ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ο ΒΛΑΧΟΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΗΣ

‘Ο τῆς Βλαχίας Κάρολος, νέος με βράζον αἷμα
 ἄλλ’ ὅμως και με νοῦ
 μιὰ μέρα ἀπελάκτισε τὸ πατρικό του στέμμα
 κ’ ἔγιν’ ἐργάτης στὸν ἀγρὸ μιᾶς κάποιας Λαμπρινοῦ.

‘Ο Κάρολος εἰργάζετο χρόνια κᾶν δυό, κᾶν τρία
 σὲ τούτη τὴν κυρία·
 ἄλλ’ ἤθελε νὰ ἐργασθῆ στὸ κτῆμα κι’ ἄλλουνοῦ
 κ’ ἔτσι ἀφήκε τὸν ἀγρὸν αὐτῆς τῆς Λαμπρινοῦ.

Δοῦλος στὴν ἀνεξήγητη τῆς σάρκας του πυράδα
 και τοῦ ὄργασμοῦ του ἐν γένει
 ὁ Κάρολος κατέβηκε μιὰ μέρα στὴν Ἑλλάδα
 και προσελήθη στὸν ἀγρὸν ποῦχε μιὰ κάποια Ἑλένη.

Κι’ ἐδῶ σὰν εὐσυνειδητος ἐργάτης ὅπου ἦτο
 ὅσο μποροῦσε τὸν ἀγρὸν τὸν ἐπεριποιεῖτο.
 Ἄλλὰ στίς ἀστασίας του ὑποχωρῶν τὸ κῦμα
 σὲ μιᾶς Λουπέσκο ἐφρόντισε νὰ προσληθῆ τὸ κτῆμα.

‘Ὅμως και ταύτης τὸν ἀγρὸν τὸν ἄφηκεν ἐφέτος
 ὁ Βλάχος Καρολέτος
 κ’ ἐπιθυμῶν, ὡς φαίνεται, νὰ ὀργώση χῶμα φρέσκο
 συνεννοήθη, ὡς λέγεται, με κάποιαν Δημητρέσκο.

Λένε πῶς στὸν ἀγρὸν αὐτὸν εἰργάσθη εὐδοκίμως·
 Ἄλλ’ εἶχε τάχα ἀπόφασιν νὰ μείνη και μονίμως;
 Δὲν τὸ πιστεύομεν, γιατί τοιοῦτοι ὀργῶται
 πολὺν καιρὸ στὸν ἴδιο ἀγρὸ, δὲν μένουνε ποτέ!

‘Ὅπως κι’ ἂν εἶναι, στὸν ἀγρὸν τῆς Δημητρέσκο, ἐχρόνισε...
 ἀλλὰ προχτές ὡς λέγεται αὐτὴ ἡ μαντὰμ ἠτύοκτόνησε
 και συνεπῶς ὁ ὀργῶτης, ἀκτῆμων παραμένων
 εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν πασῶν τῶν βουλομένων.

Ἄβιζο λοιπὸν δίδομεν, ἀβίζο λιαν χρήσιμον
 εἰς τὰς κυρίας πῶχουε ἀγρὸν καλλιεργήσιμον
 νὰ μὴν ἀφίσουν νὰ χαθῆ ἡ εὐκαιρία αὐτὴ
 ἀλλὰ νὰ γραψουν πάραυτα στὸν καλλιεργητὴ!....

ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Ἄν ἦταν τῶν ἀνθρώπωνε τὰ μέτωπα καθρέφτες
 μέσα τους θὰ καθρέφτιζαν ὅλο ληστὲς και κλέφτες

Ἄν ἔχεις κανὰ τᾶλλαρο ποῦ βάρετα σου δίνει
 ἐφημερίδα τύπωσε γυαλιὰ καρφιὰ νὰ γείνη.

Ἄν βλέπης τὴ γυναῖκα σου με φίλο τετραπέρατο
 και εἶν’ αἰτία ἐτούτη
 ποῦ τρέχουνε τὰ πλούτη,
 αἰ, τότε σὰν εἰζόνισμα, προσκύνα το τὸ ζέρατο.

Βρὲ ἄνθρωπε, ποῦ χάρεσαι και λὲς μ’ ἐπισημότη
 πῶς εἶσαι τὸ ροδόσταμα τ’ ἀνθοῦ κι’ ἡ τελειότη
 ὄντας πηγαίνεις πρὸς νεροῦ και βγάνεις τάντερά σου
 ἀπὸ τὰ χτήνη τάχατες ποιά εἶν’ ἡ διαφορὰ σου;

ΣΚΕΨΕΙΣ

Εἶμαι κατὰ τῆς ἀγαμίας τοῦ
 κλήρου διὰ τὸν ἐξῆς σοβαρῶ-
 ταν λόγον :

Θέλω ὥστε ὅπως οἱ Δεσπο-
 τάδες περιποιῶνται κάποτε τῆς
 γυναῖκες τῶν λαϊκῶν, ἔτσι νὰ
 μποροῦν και οἱ λαϊκοὶ νὰ κάμ-
 νουν τὰ ἴδια στίς Δεσποτίνες.

Θαρρῶ πῶς τὸ ἄκρον ἄωτον
 φιλαργυρίας πρέπει νὰ θεω-
 ρεῖται τὸ ἐξῆς :

‘Ο φυλάργυρος ἀποθνήσκων
 ν’ ἀφίνηντολὴν νὰ τὸν θάψουν
 ὀλόγουμνον, μόνο και μόνο διὰ
 νὰ μὴ φθαροῦν τὰ ροῦχα του.

Σ’ ΕΝΑ ΓΑΜΟ

Πρὸ μηνῶν ἓνα ζευγάρι
 ὄλο ὠμορφιά και χάρι
 γάμου φόρεσε κορώνα.
 Και τὰ δυὸ τους τὰ καυμένα
 με τὰ χρόνια τους σμιγμένα
 συμπληρώνουν ἓνα αἰῶνα!...

ΜΙΑ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑΛΕΞΙΣ

— Ἐμπρός! Νομάρχια αὐτοῦ;
 Ἐδῶ Καλδῆς.

— Ὁραῖα! Νομάρχης ἐδῶ.

— Δὲν μοῦ λέτε κ. Νομάρχα,
 μήπως θὰ πάγη πονθενὰ σήμερα
 ὁ μηχανικός τῶν Κοινοτήτων, διὰ
 νὰ τὸν συνοδεύση ὁ υἱὸς μου;

— Εὐχαρίστως κ. Καλδῆ. Μή-
 πως ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποῦ ἐπέστρε-
 ψεν ὁ υἱὸς σας ἀπὸ τὴν Εὐρώπην,
 δὲν συνοδεύει πάντοτε τὸν μηχανι-
 κόν;

Ἄλλως τε ἔχομεν ὑποχρέωσιν
 νὰ εἶμεθα εὐχάριστοι πρὸς ὅλους
 τοὺς νέους πολιτικούς μας φίλους...

ΜΙΑ ΦΙΛΟΝΕΙΚΙΑ

Εἰς τὴν ἐγκριτον συνάδελφον
 «Λέσβος» ἐδημοσιεύθη προχθὲς
 Πέμπτην 16ην τρέχοντος, τετρά-
 στηλον ἄρθρον, με τὸν τίτλον
 «Τελεία σύγγησις».

Ἐθεωρήσαμεν περιττὸν ν’ ἀ-
 ναγνώσωμεν τὸ περιεχόμενον
 τοῦ ἄρθρου δεδομένου ὅτι ὁ
 τίτλος ἀρκούντως κατετόπιζε
 τὸν ἀναγνώστην.

Ἐπρόκειτο περὶ φιλονεικίας
 τοῦ ἀρθρογράφου, μετὰ τῆς
 ὀρθογράφου, κατὰ τὴν ὁποίαν
 ἐπεκράτησαν ἐν τέλει αἱ γνῶμαι
 τοῦ πρώτου, ὑποχρεωθέντος
 τοῦ Υ νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέ-
 σιν του εἰς τὸ Η.

ΤΟ ΜΑΝΔΗΛΙ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ

Πρὶν καταφύγη στῆς μεγάλες ἀπο-
 φάσεις ἡ κυρά Λενιώ, πῆγε στὸν πρό-
 εδρὸ τοῦ χωριοῦ παρακαλῶντάς τον
 νὰ συμβουλεύσῃ τὸν ἀνδρα της τὸν
 κύρ Σταμάτη νὰ ἀλλάξῃ διαγωγὴν
 ἀπέναντί της.

Εἶπε λοιπὸν στὸν πρόεδρο ἡ κυρά
 Λενιώ.

— Εἶναι ἓνας σωστός παλιάνθρω-
 πος κύρ Πρόεδρε και δὲν περνᾶ μέρα
 ποῦ νὰ μὴ με κτυπήσῃ με τὸν πιὸ
 ἄγριο τρόπο.

‘Ο Πρόεδρος ὑποσχέθηκε πῶς θὰ
 καλοῦσε τὸν ἀνδρα της και θὰ τοῦ
 τᾶψαλε ἀπ’ τὴ καλή, ἀπειλῶντάς τον
 μάλιστα πῶς θὰ τὸν καταγγείλῃ
 κι’ ὄλας στὴν εἰσαγγελία.

Πράγματι φώναξε τὸν κύρ Σταμά-
 τη και τοῦ εἶπε.

— Δὲν ντρέπεσαι χριστιανέ μου νὰ
 φαίρνεσαι ἔτσι βάρβαρα στὴ γυναῖ-
 κα σου και νὰ τὴ δέρνης κάθε μέρα;
 Αὐτὰ δὲν εἶναι τίμια και νοικοκυ-
 ρίστικα πράματα.

Κι’ ὁ Σταμάτης, ἀπήντησεν ἔτσι :

— Κύρ Πρόεδρε, ἡ γυναῖκα μου
 δὲν ξέρει τί λέει. Παραμεγαλῶνει τὰ
 πράματα. Δὲν θέλω νὰ πῶ πῶς δὲν
 μοῦ συμβαίνει νὰ τὴν χτυπήσω ἀραιὰ
 και κάπου.

Ἄλλὰ πῶς τὴ χτυπῶ κύρ Πρόε-
 δρε; Μὲ τὸν πεῖδ εὐγενικό τρόπο.
 Τῆς δίνω δηλαδὴ καμπόσα χτυπή-
 ματα με τὸ μανδῆλι μου.

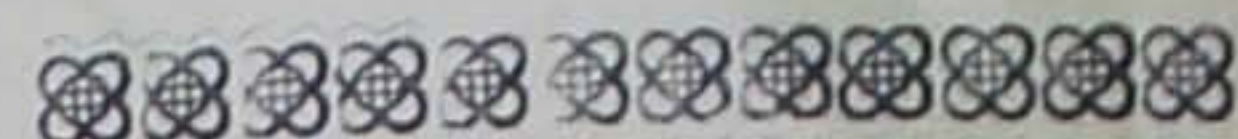
— Μά, ἂν εἶναι ἔτσι, τότε δὲν τὰ
 βλέπω και τόσο τραγικά τὰ πράμ-
 ατα. Θὰ μιλήσω λοιπὸν τῆς γυναι-
 κας σου, γιατί ὅπως εἶπες, και ἐγὼ
 ὁμολογῶ πῶς τὰ παραμεγαλῶνει τὰ
 ζητήματα.

Μετὰ μιὰ ὥρα φώναξε ὁ κύρ Πρό-
 εδρος τὴ κυρά Λενιώ και τῆς εἶπε.

— Τὰ παραμεγαλῶνης τὰ ζητήμα-
 τα κυρά Λενιώ! Ὁ ἀνδρας σου μοῦ
 εἶπε πῶς σὲ χτυπᾶ ἀραιὰ και κάπου
 με τὸ μανδῆλι του.

— Μὲ τὸ μανδῆλι του αἰ; Εἶπεν ἡ
 Λενιώ, κουνώντας τὸ κεφάλι της.

Σωστό εἶναι αὐτὸ κύρ Πρόεδρε
 μόνο ποῦ ποτὲ του δὲν μεταχειρι-
 ζεται μανδῆλι και σκουπίζει τὴ μύτη
 του με τὸ χέρι του!...

Η ΠΑΛΙΚΑΡΑΣ

Βρίσταιμι φουρουλίφτες, γῶ μπίν-
 τα (πιντᾶρα) ἐν εἶχα μαζίμ. Μλέγι
 γιαξαρφουσίμ : ζόφι βρέ, κόφι!
 (φεύγα).

Πέρονου τὰ καλντιρίμνια τρέχου-
 ντας, θᾶργουμ μπαμπάτες εἶνταν.
 Σ’ τοῦ δρόμου βρίσταιμι ἓνας
 Τούρκους.

Μλέγι: Σαλαμαλέκου.
 Γῶ τὰ ἔσμα τὰ τούτσκα ἐν
 τὰ ξέρου, τὶ τλέγου;

Σαμάγια πλέκου.
 Μᾶρχινᾶ στοῦ σπλιᾶρ μᾶνι τὰ
 πλιβράμ σὰν τὴ τζλιάμ.

Ἄρπῶ τὶ γῶ τ’ σαρίκατ τὶ φτῶ
 μέσα τρεῖς φουρές, πέρονου τ’ μα-
 χαίρατ τὶ κᾶνω τ’ λάσπις κλίτσα
 κλίτσα, τὶ πῆξαντουν ἓνα μιάλου
 μασκαραλίτ’.

Φεύγου π’ δόντας τὰ ὀδίνια (παρ-
 τέρια) πέντι, πέντι. Χτιπίσμαντι ἀπὶ
 πίσου. Λέγου: ἔ εἶβαλᾶ στο’ ἀγά-
 δις μας!

Πηγάστιμ, δέστιμ, μπαγλαρόστιμ-
 μ!!

Γυρῖζου, βλέπου, εἶνταν τοῦ
 τσαπί!

Λέγου: Πλέλι ποῦμ νὰ πια-
 στῶ!!

Γῶ εἶμι ἀπὶ παλιζαράδ’ κῶν σοῖ.
 Μόνα εἶνι γεινάδες οὐλί γιᾶρ-
 χόντ’, κατόγουμ ἀπὶ Κουπρίτκου
 νταμάρ, τὶ θὰ σταθῶ νὰ μὴ πηγά-
 στι;

Τόκουσα, μὰ γιὰ καλὸ τὶ γιὰ
 κακὸ ἔριχνα τὶ μὰ ματιὰ ἀπὶ
 πίσουμ!...

Διπουντάχης

ΕΚΛΕΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Μάταια στὸν κόσμον ἀναζητήσα
 μιὰν ἀλήτισσα
 στὰ μουχρά τὰ βράδυα
 πίπιζες και μαγνάδια.

Μάταια ζητώντάς την, ξενύ-
 χτησα

κ’ ἀλύχτησα
 σὰν σκυλί τ’ Ἀη Βερνάρδου
 πλάνταγμα μπαστάρδου.

Τῆς Μοίρας, ἄσε τὰ ξεδιάλυτα
 παράλυτα
 και μπατάλικα.

Σὰν γιούλι πορφυρὸ μαράθηκα
 χάθηκα
 ἄχ! και... τρελλάθηκα.

Βέρος Χρυσάνθεμος

ΛΑΪΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

«Θεῖα τὶ θεῖος οἱ κύτταξι
 φουτιὰ τὶ φλόγα σ’ ἔκαψι»
 (Σημαίνει ὅτι τὸ μεγαλύτερο κακὸ
 σοῦ τὸ προξενοῦν οἱ δικοὶ σου.)

«Σιοῦ χουριὸ δὲ μᾶς θέλουν
 τ’ παπᾶ τοῦ σπῖτ’, γυρεῦομ!»
 (Λέγεται γιὰ κείνους ποῦ ἔχουν με-
 γάλας ἀξιώσεις, ἐνῶ δὲν γίνονται δε-
 κτές και ἡ πλέον ἀσήμαντες.)

«Κλαῖν ἡ χήρες, κλαῖν τὸ ἡ
 παντρεμένες κλαῖν τὸ ἰσοεῖνις
 πῶχουν δυὸ ἀντ’»
 (Λέγεται γιὰ τοὺς ἀδίκως παραπο-
 νουμένους γιὰ τὴν τύχη των.)

«Ἡ τολοιὰ παναθύρια ἐν ἔχι,
 τὸ ἡ κῶλους σπουλλάτ’ ἔ λέγι»
 (Πρέπει νὰ κόνωμε οἰκονομία στὸ
 φαγι, γιατί ὁ κόσμος δὲν βλέπει τί
 τρῶμε, βλέπει ὅμως τί φοροῦμε.)

ΤΥΧΕΡΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

‘Ο Γυιός. — Μπαμπά! εἶσαι πολὺ
 τυχερός!

‘Ο Πατέρας. — Γιατί μωρό μου;

‘Ο Γυιός. — Φαντάσου, ἂν κάπιζα
 τσιγάρα, θὰ σὲ ζημίωνα μιὰ δραχμὴ
 σὲ κάθε πακέτο, με τὸ νέο νόμο,
 ἐνῶ ἐγὼ φουμάρω ποῦρα και τὰ πέρ-
 νω στὴ παλιά τιμῆ.

‘Ο Πατέρας. — !!!...

ΕΙΣ ΗΘΙΚΟΡΡΥΘΜΙΤΗΝ

ΕΝΥΠΝΙΑΖΟΜΕΝΟΝ

Κάποι’ ἓνας Δὸν Κιχῶτος
 εἶχε δὴ στὸ ὄνειρό του
 πῶς ἡ Μυτιλήνη ὄλη
 ἔσκυψε ἐνώπιό του.

Μὰ σὰν ἐξύπνησε κατόπι
 κ’ εἶδε τὴ φρικτὴ ἀλήθεια
 ἐπίασε ἀπ’ τὸ κακὸ του
 και τσουγγράνιζε τὰ στήθεια

Και τοῦ εἶπε κάποιος φίλος.
 — Ἄκουσε βρὲ μπουνταλᾶ:
 «Τῆς νύχτας τὰ καμῶματα
 τὰ βλέπει ἡ μέρα και γελᾶ».

ΠΩΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΖΟΝΤΑΙ
ΟΙ ΦΡΑΣΕΡ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

— Γραφείον Ταλιάνη - Κωνσταντογλου;
— Μάλιστα.
— Έδω Αστυνομία! Ειδοποιήσατε τους κατόχους τηλεφώνων ότι έβάλατε και σεις τηλεφώνον;
— Όχι!
— Όχι; Πρέπει έντός της σήμερον να τό κάμετε, διότι θ' αναγκασθώμεν σύμφωνα με τόν νόμον να σάς καταγγείλωμεν.
— Πολύ καλά κ. Αστυνόμε, αλλά δέν τό ξεύραμε.
(Έπί 6 ώρας συνεχώς τό Γραφείον Ταλιάνη - Κωνσταντογλου, επικοινωνούσε με όλα τά τηλέφωνα της πόλεως, διά να αποφύγη τήν... καταγγελίαν της Αστυνομίας!)

— Γραφεία «Δημοκράτου»;
— Μάλιστα.
— Ποιός στο τηλέφωνον;
— Αναστασιάδης.
— Δέν μου λέτε, ύπάρχει και καμμία μέρα στο χρόνο, που δέν είστε συναχωμένους;
— Τι είναι αυτό;
— Γραφείον αυτοκινήτων «Καπνός»
— Καπνός είπατε;
— Ναι, Καπνός.
— Βρέ και να τόν είχαμε να τόν φουμάρουμε!..

— Γραφείον Γράμμη;
— Μάλιστα.
— Έδω Έθνική Τράπεζα.
— Τι θέλετε;
— Έχεις καθαρά νύχια να μάς καθαρίσης τόν κότσουφα;
— Δημαρχείον αυτού;
— Μάλιστα.
— Ποιός στο τηλέφωνο;
— Νικήτας, ιδιαίτερος του κ. Δημάρχου.
— Α! Ο κ. Σκέντερ απέφασισε να σε προσλάβη στη χορωδία του!..

— Μητρόπολις αυτού;
— Μάλιστα.
— Ο Σεβασμιώτατος στο τηλέφωνον;
— Όχι ό διάκος του.
— Τι; Διάκος είσαι ακόμα; Αμ πότε θα γίνης παπάς!..

— Β' αστυνομικόν τμήμα;
— Μάλιστα.
— Ακοούστε σάς παρακαλώ.
— Λέγετε.
— Απεφάσισα να σάς προβιάσω. Σας προβιάζω λοιπόν εις Α' Αστυνομικόν...
— Αχ, και να σ' είχα στα χέρια μου, κανάγια!..

ΤΟΥ Κ. ΣΤΥΛ. ΜΩΡΑΙΤΗ
ΤΟΥ ΘΥΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΔΡΕΙΑΣ

Μού στέρεψε ή ύπομονή στη δύσκολη αυτή ώρα και του θυμού οί κυματισμοί θά πάρουν πάλι φόρα. Στο Κιάσκι, μαύρος σίφουνας θά γένω και θά τρέξω:
— Έβγα και συ κι' ό Λαζανάς να μετρηθούμε έξω!..

Αγνό ήπια Πλωμαρίτικο και είδα στ' όνειρό μου πώς κάτω απ' τά πόδια μου έπήρα τόν έχθρό μου. Ξυπνώ και ή άνδρεία μου κρατάει ακόμα ώς τόσο Η Λέσβος, νάχε ένα χαλκά να την σηκώσω!..

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ
— Ότε άμνηστία θά έχωμεν;
— Αμνηστία βέβαια! Από ήθικορρυθμίτες τί άλλο περιμένεις,

ΝΤΑΝΔΙΚΟ

Όλα πού μοίπες τάκοψα κ' έτσι, μα τό Χριστό από καιρό δέν έβαλα στο στόμα μου πιότ. Μα συ ακόμα πείσματα μου κάνεις και γινάτια και δυό βραδυές πού πέρασα δέ βγήκες, για τά ματία....

Όυλα καλά, μα σε χαλά αυτό τό φυσικό σου έλα μωρή παράτα πειά τό πείσμα στο Θεό σου! Αφού κι' αυτά τά κόμματα είπαν πώς θά τ' άφήσουνε κι' ώρα τήν ώρα, άκούεται πώς θ' αγαπήσουνε....

ΜΕ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗΝ ΙΣΧΥΝ

Με την εύκαιρίαν των άρραβώνων του, ό κ. Π. Αντωνιάδης προσέφερε προχθές εις όμιλον φίλων εύρεθέντων εις τά γραφεία του «Δημοκράτου», καφέν. Οί προσφερθέντες καφέδες, ήσαν έπτά, άλλ' ή πληρωμή έγένητο επί τή βάσει δέκα καφέδων.

Εις έρώτησιν του έκπλήκτου Πετεινού, διατί ό λογαριασμός γίνεται με βάσιν τους δέκα καφέδες, ένώ ήσαν μόνον έπτά, έλαβε τόν λόγον ό κ. Χρ. Χ' Χρήστος είπόν τά έξής:
— Έπτά οί σημερινοί και τρεις πού έχω πιεί έγώ προχθές, γίνονται δέκα.

Τά τραταμέντα διά τους άρραβώνων, πάνε με άναδρομικήν ισχύν!..

Κατόπιν τούτου είδοποιούμεν πάντας τους φίλους του κ. Αντωνιάδου να σπεύσουν να υποβάλλουν κατάλογον των καφέδων πού ήπιαν, από της ήμέρας της άναγγελίας των άρραβώνων του μέχρι σήμερον, διά να πληρωθούν άναδρομικώς.

ΜΙΑ ΚΡΙΤΙΚΗ

Αγνωστος απέστειλε εις τά γραφεία μας «κριτική» διά τό έργον του κ. Κανέλλη, από την όποιαν αποσπώμεν τά έξής:

«Τό χρώμα στους πινάκους αυτούς είναι ή ψυχική ένδιάθεση του όλόθερμου αίσθήματος της ύποσυνείδητης κατανόησιν για ό,τι ξάστερα άληθινό και συναισθηματικό βρίσκεται μέσα μας.

Γιατί τό χρώμα, είναι κυματιστό άχολόγημα πού πλανιέται στις φτεροϋγες του άπειρου και ξεχνείται καταπανωτά στις δίπλες της ψυχής, για κείνους πού αιστάνονται».

Θεωρούμεν περιττόν να συνεχίσωμεν.

Μιά φορά ή δική μας ψυχή ή καμωμένη από λαμαρίνα, είναι άν όχι άδύνατο, πάντως πολύ δύσκολο να δεχθή στις άλύγιστες δίπλες της «τό κυματιστό άχολόγημα πού πλανιέται στις φτεροϋγες του άπειρου» και «βάφεται και γίνεται χρώμα»....

Αρωματικά Σαπούνια
ΜΕΤΑΞΑ
ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ

Πρόγραμμα Κυριακής 19 8/ββρίου 1933

Σταθμός Νομαρχίας:
«Η κάρτα του Λαζανά» συμφωνικόν κομμάτι του Ρουσόφσκου.

Σταθμός Ουτζάς:
«Έγώ κ' ή μνηστή μου» ντουέτο των Σιάντ και Έκλαίρ, συνοδεία πιάνο.

Σταθμός Διμενικής:
«Η 8η συμφωνία» εισαγωγή, εις τό Υπουργείον, του Τσαγαλελή.

Σταθμός Μ. Κουριτζή:
«Πρόσκλησις εις ταξίδι» του Ντυπάρκ, και «Λαδώματα στα Σοβιέτ» άρια του Στεφάν Νίτσι.

Σταθμός Α. Φούσκα:
«Ο μικρός Μαράτος» Μασκάνι.

ΗΘΙΚΟΡΡΥΘΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Οί Έλληνες είναι γνωστόν ότι είμεθα άγεωγράφητοι. Αυτό άποτελεί άξιωμα.

Την θεραπείαν του κακού, άνέλαιβε μια ήθικορρυθμική έφημερίς των Αθηνών (τό Έλληνικόν Μέλλον) ή όποια έχάρισεν εις όλους τους άναγνώστας της από ένα γεωγραφικόν χάρτην, περιλαμβάνοντα χωριστά όλους τους νομούς της Ελλάδος.

Αλλ' οί αναλαβόντες να εκμάθουν την γεωγραφίαν εις τους άναγνώστας των, έκακούργησαν επί των όνομασιών των πόλεων και χωρίων, κατά τρόπον άφάνταστον.

Ιδιαίτερος έδεινοπάθησαν τά χωρία της Λέσβου, ίσως λόγω των βενιζελικών των φρονημάτων.

Ίδού πώς ονομάζει τά χωρία μας ή ήθικορρυθμική έφημερίς, ή αναλαβούσα να διδάξη τό μάθημα της γεωγραφίας:

- Τό Σκαλοχώρι = Κατοχώρι
- Τή Βατούσα = Βαλούσα
- Τήν Άνεμώτια = Άνεμόλια
- Τό Σίγρι = Σύγκρινα
- Τήν Κώμη = Κομλίτι
- Τόν Πολυχνίτο = Πολύσιτο
- Τήν Κλειού = Κλεισαν
- Τό Σκόπελο = Σκόπανος
- Τόν Παπάδο = Πασπάτος
- Τή Γέρα = Γεράνα!
- Τό Μανδαμάδο = Μαντάμ!
- Τά Βασιλικά = Βασιλικιώτης
- Τόν Πλακάδο = Πλακωτός..

«Εις την Έπάνω σκάλα δύο καστανάδες ήσαν στα χέρια και ό ένας έκπυροσκοπήσας έφόνευσεν άνεπιτήχός τόν έτερον, δυό σφαίρε έφήτεψεν εις την κεφαλήν του όστις και έπεσε χαμέ έξαπλωθείς άνασκελα
Ο φονευθείς μετεφέρθη εις τό Φαρμακείον όπου τώ παρεσχέθησαν αί πρώτε βοείθησι».
(Λ ε β ο ς)

ΓΗ ΒΑΛΑΚ'Σ
ΣΑΝ ΕΙΝΤΑΝ ΣΚΟΥΛΙΟΥ ΠΑΙΔ'

Μιά μέρα μι ρουτᾶ γή Βαλάκ'ς, ίσαμι ποιό τάξ' πήγα στού σκουλιού. Ίγώ τούν είπα ίσαμι τ'ν τέταστ'. Τότισου φούσκουσι γή κῆρ Παναγιουτάκ'ς σαν πούλους τᾶ μι λέγ', πους τᾶ ίτισεινους έφταξι σ' αυτή τ'ν τάξ', μα δέν τελειουσι γιατί έπαθη δ'λιές μι τ'ς φουντις.

«Έδω και 15 χρόνια πήαινα στο δημοτικό σχολείο στο Κοοδεγιό», λέγ' γή Βαλάκ'ς, «κ' είμουνα μαθητής τῆς τέταρτης τάξης, γιατί τότες πηάινανε στο σχολείο σωστοί άντρίδοι. Ο δάσκαλος ό κῆρ Βασιλειάδης μ' είχενε στην πρωτοκαθεδρία, γιατί είμουνα ξεφτερί στα γράμματα. Ως τόσο μιιά μέρα τῶ ίβάλανε μπισπιλία και άλλοι χέστηδοι, πού δέ με χώνεναν μες στο σχολείο κ' εκεί πού ίστεκα κ' ίλεγα τό μάθημα, νάσου και κατεβαίγει ό κῆρ Βασιλειάδης και μου δίνε δυό σφάκια. Σου τόν άρπάω τότες κ' έγώ και τόν ίπέταξα έκειδανανάς. Απάνω σ' τᾶ φωνές του, ίτροξαν όλοι οί δασκάλοιδοι και μαζί με τᾶ μαθητάιδιοι και τᾶ επιστάτιδοι με κνηρούσανε ένα κουάρο τῆς ώρας. Σαν ίφταξα κοντά στο σπίτι μας, κοντοστάθηκα κ' ίβγαίνα ένα σφυριάκι και τᾶ λέω: «Μην κοντέψη κανένα σας, γιατί σᾶς ίφρα».

Όλοι τᾶ τότες σκοοπήσανε σ' τᾶ πέντε άγέροδοι. Έγώ ίτροξα από πίσω τᾶ δῆ το γαλό και τᾶ πέταξα τᾶ μισοί μέσα. Ο στόμας τῶ κῆρ Βασιλειάδη ίπήρε δυότρες κούπες νερό τῆς θάλασσας, κ' ή κοιγιά του ίφούσκωσε σαν τῆ φαλαίνας. Ένα βαποράκι τῆς πούστας ίπήρε τᾶ και τᾶ ίβγαίε μπροστά στο λιμανάκι. Η πολιτᾶ αριβάρησε τότες κ' έγώ ίπήη και κούφτηκα στο σπίτι μας. Ίβάλανε δυό-τρες πολιτᾶνοι να με πιάσουνε, μα έγώ ίφυγα από τᾶ κροαμίδια τῆς σκεπῆς στο δίπλανο τό σπίτι. Κι' από τότες δέν ίπάτησα στο σχολείο».

Γή Βαλάκ'ς δέν πρόφταξι να τλειώσ', τᾶ δέκα χέρια τούν άρπάξαν χαμ'λά απ' τῶ σακκάκι τ', σάνκιμ πους λέγ' ψέματα. Μι τρόπου τότισου αυτός ίβγαί τῶ ένα τῶ μανίκ', τᾶ έδγετε γλίτουσι τᾶ έφ'γι χουρις σακκάκ'. Απὶ τότισου, όπιτι έχοιτι στού μαγαζί μ', δέ φορεϊ σακκάκ', για ναχ' ήσυχου τῶ τσιφάλι τ'.

Βασίλειος Άποϊκος
ΣΤΟΝ κ. Χ...

Γι' άριστοκράτης μου περνάς και σέσαι και λυγίζεσαι.. Βρέ, πλήρωσε τό ράφτη σου και ύστερα μου κορδίζεσαι.

ΜΥΤΙΛΗΝΕΪΚΗ ΦΥΛΑΡΓΥΡΙΑ

Ο άρχοντας στο δουλο του.
— Μμ... τσινούριου βλέπου καπέλλου άγόρασις;
Ο Δούλος. — Έν εϊνι τσινούριου άφιντικό.
Εϊνι τῶ παληό π' μ' είχισ δῶσ' τ' τλόγ'ς, τᾶ έδουκα δέκα δραχμές τᾶ τῶσιαισα.
Ο άρχοντας. — Πάρι τότισου τᾶ δέκα δραχμές τᾶ δόμ' τῶ καπέλλου να τῶ φουρέσου
Έν ήξερα πους μιριμιτίζιτι!..

Διεύθυνσις: **ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ**
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΚΑΒΕΤΣΟΥ
 ΜΥΤΙΛΗΝΗ
 Τηλέφ. 341

Ἔτησία Δρ. 100
 Ἐξάμηνος » 55

Ἐξωτερικοῦ
 Δολ. 2 Σελ. 10
 Φρ. Γαλ. 40

ΚΥΡΙΑΚΗ

19 Νοεμβρίου 1933

Τὸ Φύλλον Δρ. 2.

Βούρδουλας

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Συμφώνως πρὸς νεωτέραν ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου δορίζεται, ὡς ἑξῆς :

Τὸ πρωῒ : Δρ. 8
 Τὸ μεσημέρι : » 8. 50
 Τὸ βράδυ : » 9

Τὴν νύκτα ἀπεφασίσθη τὸ χρηματιστήριον τοῦ ἄρτου, νὰ μὴ λειτουργῇ.

ΠΡΟΜΗΝΥΜΑΤΑ

Προχθὲς πολυάριθμα σμήνη κοράκων, ἐκβάλλοντα ἀπαισίους κρωγμούς, διέγραψαν κυκλικὰς πτήσεις ὑπεράνω τῆς πόλεως μας, καὶ ἐξηφανίσθησαν λαβόντα κατεύθυνσιν πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου.

Οἱ προληπτικοὶ συμπολίται λογιζόμενοι ὅτι ἡ ἐμφάνισις τῶν κοράκων ἀποτελεῖ προμήνυμα τῆς ἐπιδρομῆς ἐπιτροπῶν, αἱ ὁποῖα θὰ προβοῦν εἰς νέαν κατανομήν τῶν κλήρων.

ΠΡΟΝΟΙΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΟΥ

Προχθὲς συνελήφθη ἄτομόν τι, καθ' ἣν στιγμὴν ἠτοιμάζετο νὰ θέσῃ πῦρ εἰς τὴν ἠσφαλισμένην οἰκίαν του.

Εὐτυχῶς, τὸ πετρέλαιον ποὺ μετεχειρίσθη ἦτο παρμένον ἀπὸ τὸ γειτονικὸν μασκάλικον καί... ἔσβησε τὴν φλόγα τοῦ σαρτου, μόλις ἤρχετο εἰς ἐπαφὴν.

Εὖγε, εἰς τὸν προνοητικὸν καὶ φιλόανθρωπον παντοπώλην.

ΠΕΡΙ ΤΙΜΗΣ

Μήνυσι ἔδωκε ἡ Φωφῶ γιατί, δὲν ξέρω ποῖος κορδίστης [πρίτης] προσέβαλε ὡς λέγεται με λόγια τὴν τιμὴ της.

Τὶ νὰ πῆ τὸ ψωμί λοιπόν, — ὀμνύω στ' ὄνομα τοῦ Δικαιοκρίτου — ποὺ νύχτα μέρα ἡ Κυβέρνησις προσβάλλει με ἔργα τὴν τιμὴ [του] ;

Ζητεῖται πελατεία διὰ τὰ νέα μοντέλλα καπέλλων τὰ ὁποῖα μετέφερον ἐξ Ἀθηνῶν, 62 καλλιτέχνιδες πιλοποιοί...

Ζητεῖται ἐργολάβος διὰ ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν λιμενικῶν μας ἔργων. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Λαζανᾷ.

ΟΠΩΣ ΛΕΓΕΙ...

Ἐξερχόμενοι προχθὲς ἀπὸ τὸ θέατρο, ἠκούσαμεν γνωστὸν ἀριστοκράτην — γνωστὸν δηλαδὴ καὶ διὰ τὴν πολυμάθειαν καὶ διὰ τὴν ἐπίδειξιν τῶν προϊόντων της — νὰ λέγῃ τὰ ἑξῆς :

— «Καὶ μολὼν λαβέ, ὅπως λέγει καὶ ἡ γαλλικὴ παροιμία!...

ΤΥΠΟΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ "ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥ"

ΣΤΟΥΝΤΙΟ "ΛΕΣΒΟΣ ΦΙΑΜ"

Γ. Λαζανᾷ : «Τὰ ταξίδια ὡς μέσον ἐξυπηρέτησεως τοῦ κόμματος».

Ἐδρ. Πλάτων : «Τὰ βαφτίσια»

Ἰ. Ἀσημ. Φούσκα : «Μμμμὶ πῆβι ἢ κλήβωσ' μμμὰ δὲν εἴμουν τυχεβὸς νὰ γίνω ἔεεβγολάβος».

Στυλ. Μωραῖτη : «Ὡστε, ἀνήκω στὴν ΟΠΑ».

Μ. Διακοπούλου : «Ἀργότερα θὰ τακτοποιηθῆτε».

Στρατῆ Ἀλαμανέλλη : «Ἡ ψυχικὴ ὁδὸν τῆς Ἀλεξάνδρας Κομνηνοῦ».

Γεωργίου Δάμπρου : «Εἶμαστι κὶ γκιουστιρικλῆδισ».

Γ. Μωραῖτου : «Αὐτοῦ τοῦ κακομοίρη ἢ γυναῖκα τοῦ γέννησε δίδυμα».

Ι. Στεφανίδου : «Τὸ λαϊκὸν κόμμα ἤλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν διὰ νὰ ἐπιφέρῃ κάθαρμα (κάθαρσιν) τῆς καταστάσεως».

Τῆς Κ-ας Ε. : Νὰ προσέχῃς νὰ μὴ γκρυγιάῃς γυέμ, τὰ σὶ πιάσ' καταράχτ' (καταρροή).

Θ. Π. : «Τὰ βαπόρια τὰ γνωρίζω ἐκ τοῦ μακρὰν ἀπὸ τὸ ἐμβόλιόν τῶν (τὸ ἐμβολόν τῶν) Γεωργ. Φ. Πετρέλλη : Ἐπιθεώρησις τοῦ νέου προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ Λαγκαδάς.

ΣΥ ΠΟΥ ΠΕΤΑΞΕΣ ΣΤΑ ΥΨΗ..

*Εἶχε ὁμολογὰ καὶ τσέκια ...
 Τὶ δὲν εἶχε ἀλήθεια, τί ;
 τὸ περιφνημο κοντί ;*

*'Αρρωστᾷ ὁ νοικοκύρης
 συντελεῖται ἡ τελευτῆ
 καὶ... πετᾷ τὸ κοντί...*

*Τὰ ὁμολογὰ, τὰ τσέκια
 χέρια τάπιασαν γυναῖκια ;
 Ἄνδρικό τάπιασε χέρι ;
 Ποιὸς τὸ ξέρει ;*

*"Ενας λέϊ τὸν ἄλλον κλέφτη
 κ' ὑποψία σ' ὅλους πέφτει
 κὶ ἀνηχοῦν βρωμόλογα
 γιὰ τὰ τσέκ καὶ τὰ ὁμολογὰ.*

*— Σὺ τὸ πῆρες τὸ κοντί!
 — Ὅχι ἐγώ ! τὸ πῆρε αὐτῆ...
 Πάνε κ' ἔρχονται μαρτυροὶ
 καὶ κρατᾷ τὸ πανηγύρι.*

*Κάποιος βέβαια σ' ἔχει κρύψη
 μὲ σκοπὸ καθωρισμένο
 καὶ ἐπέταξες στὰ ὕψη
 ὦ κοντί βασανισμένο !..*

Πλωμάρι. Ὁ Λαγονιτζῆς

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΑΛΛΟΜΑΘΕΙΣ

Le lac de Lamartine = Ὁ λάκκος τῆς ἁμαρτίας.
 (Θὰ πρόκειται περὶ τῶν λάκκων τῶν δρόμων μας).

J'arrose la rose = Ποτίζω τὴν Ρόζαν.
 (Ἄγνωστον εἶναι τὸ σύστημα τοῦ ἐν λόγῳ ποτισματοῦ).

La petite d'Emilie = Ἡ μικρὰ δὲν μιλεῖ.
 (Ἐπιτίθεται ὅτι εὐρίσκεται ἐν δράσει καὶ δὲν τῆς μένει καιρὸς νὰ ὁμιλήσῃ).

Manteau de deuil = Ἡ Μαντῶ δὲν θέλει.
 (Ἐκφρασις παρατόνου ἐκ μέρους μνηστευμένου).

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΛΕΞΙΚΟ

Ἄρθρον : Στὴν ἑλληνικὴ ἔχει τρία γένη, κ' ἄλλες τόσες καταλήξεις.

Στὴ δημοσιογραφία εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον θηλυκὸ καὶ γεννᾷ... μελαῆδες.

Ἐνίοτε καταλήγει εἰς δικαστήριον.

Κλήσις : Ὅταν σὰς ἔλθῃ ἀπ' τὴν Μητρόπολι, ξεῖστε τὸ κεφάλισμα.
 Ὅταν σὰς σταλεῖ ἀπὸ τὸν γ. Εἰσαγγελέα, ἢ ἀπ' τὸν γ. Ἀνακριτῆ... χτυπάτε το στοῦ ντουβάρη!

Φασόλια : Τὸν καλύτερον χαρακτηρισμὸν τὸν ἔχει δώσει ἀθηναῖος δημοσιογράφος.
 Εἶπε δηλαδὴ ὅτι τὰ φασόλια, εἶναι... «ταινία ὀμιλοῦσα, ἠχητικὴ καὶ ἄδουσα» !..

ΑΙΝΙΓΜΑ ΓΙΑ... ΠΑΝΤΡΕΜΕΝΟΥΣ

*'Εξωτικό, ἄγριο, αἰμοβόρο,
 βρυκόλακας καὶ ὄτι ἄλλο θέτε.
 Ζῶον καὶ μάλιστα καὶ μαστοφόρο.
 Τὶ εἶναι, σὰς παρακαλῶ; Γιά [πέτε;]*

*Καμπάνα ποὺ σὲ ξεκουφαίνει,
 παντοεινὰ μιλά, μὰ δὲ μιλιέται,
 σ' ὅλα τὰ ἰδιαιτερά σου μπαίνει
 τί εἶναι σὰς παρακαλῶ; Γιά [πέτε;]*

*Κριτῆς, ποὺ ὄλες σου τίς πράξεις
 [ἐξετάζει]
 ἀκόμα καὶ σιῆ... κρεββατοκά-
 [μαρὰ σου!]*

*Τὸ βρήκες τ' εἶναι τοῦτο τὸ
 μαράζι ;
 Ὅχι ; Ἐ τότε... δὲν θὰ ζῆ ἢ
 [πεθερὰ σου!..]*

Ὁ Κράπας

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

(Ἀκτιναλιτὲ Ἀδελ. Χουτζαίου)

— Αὐτὴ κύριοι, παριστάνει ξενοδοχεῖον.
 — Κὶ αὐτοὶ ποὺ ξεντύνονται τί εἶναι ;
 — Οἱ πελάται.
 — Μὰ καλὰ, γιατί ξεντύνονται μέρα μεσημέρι ;
 — Πῶς ἀλλοιώτικα θὰ πληρῶσουν κύριοι, τὰ ξενοδοχάτικα ;

— Αὐτὴ καθὼς βλέπετε, δείχτει τὸ φεγγάρι.
 — Σὰν πολὺ θαμβὸ φαίνεται.
 — Ἐχετε δίκαιο. Φαίνεται ὅτι ἡ ηλεκτρικὴ ἐταιρία θὰ ὕψωσε τὴν τιμὴ τοῦ φωτισμοῦ κ' ὁ Θεὸς ἀναγκάστηκε νὰ τοποθετήσῃ μικρότερον ἀμπούλ.

— Αὐτὴ ἐδῶ παριστάνει τὸν γ. Εὐστρατιάδη.
 — Γιὰ δῶσε νὰ δοῦμε τὸν περιφνημον αὐτό, βασιλικό.
 — Τὶ βασιλικὸς κύριοι, μηδὲ τσουνκίδα δὲν εἶναι...

— Αὐτὴ, παριστᾷ γυναῖκα τῆς ἐποχῆς.
 Προσέξτε καλὰ τὸ ντύσιμό της.
 — Μὰς κοροϊδεύεις ἀδελφέ !
 Αὐτὴ εἶναι ὀλόγυμη.
 — Μὰ σὰς εἶπα κύριοι εἶναι γυναῖκα τῆς ἐποχῆς. Πῶς τὴ θέλετε λοιπόν, διαφοροτικὰ ντυμένη ;

— Αὐτὴ, παριστάνει παίκτης πόκερ.
 Καθὼς βλέπετε, εἶναι τρεῖς ἄνδρες καὶ μία γυναῖκα.
 — Καὶ ποῖος κερδίζει ;
 — Ἡ γυναῖκα, ποῖος ἄλλος θέλετε νὰ κερδίσῃ; δὲν βλέπετε, ὅτι ἔχει καρὲ ;

Η ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΙΣ

(Μαθητῆς ἐνὸς ἀπὸ τὰ δημοτικὰ μας σχολεῖα φθάνει με καθυστέρησιν εἰς τὸ σχολεῖό του.

Ὁ δάσκαλος εἰς ὕφος αὐστηρὸν τὸν ὑποβάλλει εἰς ἀνάκρισιν, καὶ ζητεῖ τοὺς λόγους τῆς καθυστέρησεως).

— Ποῦ ἦσουνα βρέ, κ' ἐμεινες τόσο ἄργα ;
 — Δάσκαλι, θύμισι τοῦ γ'ροῦνι μας, τ' ἔσπασι τοῦ παραντέλι τὸ τρέχαμι νὰ τοῦ πιάσοῦμι !..

ΟΦΘΑΛΜΟΦΑΓΙΑ

*Δὲν ξεκολνᾷς ἀπ' τὴ μνηστῆ σου
 καὶ τὴν ἀνάσσα της ρουφᾷς
 λόσο ποὺ λένε οἱ δικοὶ σου
 πῶς με τὰ μάτια θὰ τὴ φᾷς.*

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου Ἀθηνῶν ὁ καιρὸς αὐριον θὰ εἶναι καλὸς με βροχὴν. Οὐρανὸς αἶθριος με γαλήνην, συνοδευομένην ὑπὸ σφοδρότατης θεέλλης.

Θὰ ἐπικρατήσῃ ἀρκετὸς καύσων θὰ πῆσῃ δὲ καὶ χιών μετὰ χαλάζης.

Ἄνεμος... ἀσθενὴς καὶ ὀδονόρος ἁμαρτιαν οὐκ ἔχει.